

Την παραμονή της εορτής, Πέμπτη, 23 Μαρτίου, και πριν την έναρξη της ιεράς ακολουθίας, ο Μητροπολίτης κ. Δωρόθεος Β΄, ετέλεσε αγιασμόν στο ανακαινισθέν και καινούργιθέν λεβητοστάσιο του συγκροτήματος του Ιερού Ιδρύματος, και συνεχάρη τους Συνεπιτρόπους του, μέλη της Διοικούσης Επιτροπής, για την απόφαση της επισκευής, τους τεχνικούς και την Μηχανικό που συνείργησαν σε αυτήν και τους τεχνικούς υπαλλήλους του Ιδρύματος, που εργάζονται στον χώρο αυτό, τους οποίους και απεκάλεσε «αφανείς εργάτες, που κατω πολλές φορές από αντίξοες κλιματιστικές συνθήκες προσπαθούν να συμβάλλουν, τόσο το χειμώνα όσο και το καλοκαίρι, στην ανακούφιση των εργαζομένων στο συγκρότημα, αλλά κυρίως των προσκηνυτών από το κρύο και τη ζέστη».

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος προέστη του εορτίου Εσπερινού, κατά τη διάρκεια του οποίου ομίλησε, αναφερθείς στο ιερό γεγονός του Ευαγγελισμού της Παναγίας

και στην σημασία που έχει για τη σωτηρία του κόσμου η προσωπική της συνέργεια σε αυτό. Είπε μεταξύ άλλων ο κ. Δωρόθεος «... ερχόμαστε εδώ από διάφορες περιοχές της πατρίδος μας αλλά και από το εξωτερικό, και αποθέτουμε στο ιερό εικόνισμα τους πόνους της ψυχής μας και ζητάμε λύτρωση και απαλλαγή από προβλήματα και δυσκολίες· εδώ όμως, τελεσιουργείται και κάτι σπουδαιότερο, ο προσωπικός μας ευαγγελισμός για τη εσωτερική μας αναγέννηση και τη χάραξη μιας καινούργιας πορείας στην ζωή μας· εδώ, ο καθένας μας, καλείται να γίνει «Παναγία» που θα σαρκώνει στη ζωή του, μέσα από το μυστήριο της προσωπικής του ελευθερίας, έναν άγιο ή μία αγία!».

Πρό του πέρατος του Εσπερινού, στον οποίο συμμετείχαν, μαζί με τον ευσεβή λαό, όλος ο Κλήρος της Τήνου, ο Δήμαρχος Τήνου, οι Αντιδήμαρχοι, Πρόεδροι Πατριωτικών Σωματείων, ο Αντιπρόεδρος και τα μέλη της Διοικούσης Επιτροπής, ο κ. Δωρόθεος απένειμε το μετάλλιο της Ιεράς Μητροπόλεως, στον επί πεντηκονταετία και πλέον, ευόρκως διακονήσαντα το γεώργιον της τοπικής Εκκλησίας της Τήνου, Πρωτοπρ. Αντώνιο Απέργη, συμφοιτητή και φίλο του προσωπικό, τον οποίον απεκάλεσε «κληρικόν με ήθος, με ακατάγνωστη διαγωγή, συμπαραδρεύσαντα στα φοιτητικά θρανία, συνοδοιπόρο, συμπλωτήρα και άριστο οικογενειάρχη».